

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lipca 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec

w sprawie z odwołania P. – Z.S. i A. W.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.
o ubezpieczenie społeczne,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 21 lipca 2006 r.,
skargi kasacyjnej ubezpieczonego od wyroku Sądu Apelacyjnego w G.
z dnia 19 października 2005 r., sygn. akt III AUa .../04,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 19 października 2005 r. Sąd Apelacyjny w G. oddalił apelację P. od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. z dnia 27 kwietnia 2004 r., którym oddalone zostało odwołanie A. W. i Z. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G. z dnia 1 października 2002 r. stwierdzającej, że A. W. nie podlega od dnia 1 grudnia 2001 r. ubezpieczeniom społecznym jako pracownik zatrudniony przez Z. S. prowadzącą działalność gospodarczą – P. w G.

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu drugiej instancji Z. S. zarzuciła naruszenie prawa materialnego poprzez niewłaściwe zastosowanie art. 58 § 1 k.c. w związku z art. 300 k.p. oraz błędną wykładnię art. 22 k.p., a nadto naruszenie

przepisów postępowania w zakresie mającym istotny wpływ na wynik sprawy przez naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. W konsekwencji skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca podała, że wskazane naruszenia przepisów prawa materialnego i procesowego są oczywiste.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać oznaczenie zaskarżonego orzeczenia (pkt 1), przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie (pkt 2), wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie (pkt 3) oraz wniosek o uchylenie lub zmianę orzeczenia (pkt 4). Przepis art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. wymaga, aby wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej stanowił odrębny element pisma niezależny od przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia. Uzasadnienie wniosku natomiast powinno nawiązywać do przesłanek przyjęcia kasacji do rozpoznania określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: 1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, 2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, 3) zachodzi nieważność postępowania lub 4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Spełnienie wymagania z art. 398⁴ § pkt 3 k.p.c. powinno zatem przybrać formę wyodrębnionego wyводу prawnego, w którym skarżący wskaże, jakie występujące w sprawie okoliczności pozwalają na uwzględnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jednocześnie uzasadni, dlaczego odpowiadają one ustawowemu katalogowi przesłanek. Braki skargi kasacyjnej w zakresie wskazanych wyżej elementów konstrukcyjnych powodują, że skarga jest dotknięta tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym do usuwania braków formalnych skargi kasacyjnej i w związku z tym podlega odrzuceniu bez wzywania do ich uzupełnienia. Skoro bowiem wymóg zawarcia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi tej do rozpoznania i jego uzasadnienie ma taką samą wagę i znaczenie jak pozostałe istotne cechy skargi kasacyjnej, to podlega badaniu

według kryteriów, przy pomocy których badane są kryteria pozostałe.

Skarga kasacyjna Z.S. nie zawiera odpowiadającego ustawowym wymaganiom uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania, albowiem nie odnosi się do żadnej z przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Przepis ten – czego skarżący wydają się nie dostrzegać – nie zawiera odpowiednika obowiązującego przy instytucji kasacji art. 393 § 2 k.p.c., który za okoliczność uzasadniającą przyjęcie kasacji do rozpoznania uznawał oczywistość naruszenia prawa przez zaskarżone orzeczenie. Powołanie się na jakiekolwiek inne, niż określone w art. 398⁹ § 1 k.p.c., przesłanki uzasadniające – w ocenie strony skarżącej – przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie spełnia obowiązku określonego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., gdyż argumentacja uzasadniająca wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinna nawiązywać do szczegółowo wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. przesłanek przedsądu (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 2005 r., II PK 201/05, OSNP z 2006 r., nr 7-8, poz. 115 oraz z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/05, Biuletyn SN nr 12, poz. 9). Brak w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania, a także brak odpowiadającego ustawowym wymaganiom uzasadnienia tego wniosku (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.) są brakami nieusuwalnymi, powodującymi odrzucenie skargi kasacyjnej (por. także postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC z 2006 r., z. 4, poz. 75).

Z powyższych względów postanowiono jak w sentencji na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.